

ПРОФ. ДР НОВАК НЕДИЋ

Новак Н. Недић доктор је техничких наука и редовни професор на Факултету за машинство и грађевинарство у Краљеву Универзитета у Крагујевцу, за научну област Аутоматско управљање, роботiku и флуидну технику.

Рођен је у Сјеници 1953. године од оца Никодина и мајке Новке. Основну школу и Гимназију завршио је у Сјеници, а Машински факултет у Београду, на смеру Аутоматско управљање. У својој дванаестој години остаје без оца Никодина и, заједно са мајком Новком, преузима вођење домаћинства. Кроз послове вођења домаћинства и бриге о породици, стиче многа животна искуства и сазрева раније него своја генерација. Тако је научио, поред осталог, и како се приступа решавању проблема у животу, како се поштују старији и млађи од себе, како исказати, без вређања, неслагање са ставовима саговорника, како се односити према новцу и трошити само онолико колико човеку припада, а не разметати се и улазити у дугове. На тај начин изградио је свој карактер и научио да троши само за оно што је јако важно, па је тако имао увек више од осталих из генерације.

Створио је навику и очекивање да ће он бити тај који ће доносити важне одлуке за себе и друштво. У решавању породичних и животних проблема укључио се у истраживање узрока тих проблема и њихово решавање, кроз дијалог и комуникацију са људима, домаћинима, који су били старији од њега. Тако је од њих „покупио“ много животних мудрости које су му помагале кроз даљи рад и утицале на развој његове личности и научног рада. Кроз тај мукотрпни рад, бригу и вођење куће Новке Недић, схватио је да га само рад и стрпљење могу психо-физички развијати и довести на положај који му у друштву припада.

Још као средњошколац истицао се способностима организације и креативности, па је биран за председника омладине Гимназије у Сјеници. Одласком на Факултет, његова брига о домаћинству и породици не престаје. У том смислу за собом повлачи млађег брата Мила да и он упише факултет, па касније и старијег брата Вукашина уписује на Вишу машинску школу у Суботици. Својим радом и знањем се истиче и бива одмах препознат и запажен од стране професора факултета, који га бирају да води омладину – студенте Машинског факултета у Београду, као председник Факултетске конференције Савеза социјалистичке омладине Србије.

По завршетку факултета, тадашњи декан Машинског факултета у Београду, проф. Поповић, предлаже му да упише магистарске студије и да се определи за рад на Одељењу факултета у Краљеву.

Професионални рад започео је 1979. године као асистент Машинског факултета у Београду, Одељења у Краљеву, где је провео цео радни век уз брзо напредовање све до редовног професора 2003. године. Редовну наставу изводио је на основним, постдипломским и докторским студијама, како у Србији, тако и у иностранству, као што су: Машински факултет у Београду, Машински факултет у Крагујевцу, Машински факултет у Приштини, Машински факултет у Источном Сарајеву, Факултет техничких наука у Чачку, Универзитет у Клемсону (САД) где је и радио докторску дисертацију у области аутоматског управљања и роботике. Докторску дисертацију одбранио је 1987. године на Машинском факултету у Београду.

Имао је више усавршавања из своје научне области, као што је Московски енергетски институт, Краковска политехника, Универзитет у Дрездену, Универзитет у Ковиљи, универзитет у Болоњи и др.

У свом дугогодишњем научноистраживачком раду имао је менторство на преко сто дипломских радова, на осам магистарских и на четири докторске дисертације. Аутор је многих књига, уџбеника и монографија, и преко 100 научних радова у међународним и домаћим часописима. Руководио је на шест међународних пројеката и 12 националних пројеката. Био је рецензент више књига и радова и руководио је бројним међународним конференцијама. Формирао је прво Друштво за системе аутоматског управљања и мерења и председник је Савеза Србије за системе аутоматског управљања и др.

На свом факултету у Краљеву био је први председник Савета факултета, шеф Катедре за аутоматско управљање, роботiku и флуидну технику, продекан за наставу и научно-истраживачки рад, председник Комитета за квалитет наставе Универзитета у Крагујевцу, као и декан Факултета у три мандата.

Обавио је своју мисију и развио Машински факултет у Краљеву од одељења до самосталног факултета, акредитовао докторске студије и студије на студијском програму грађевинско инжењерство као нови програм у оквиру постојећег факултета у Краљеву, где је као декан факултета испољио веома велике организационе способности: упорност и велику храброст да се поред Чачка, Крагујевца и Ниша избори да у Краљево доведе грађевински факултет.

Као храбар човек, своје личне интересе запостављао је у корист општих, ширих родбинских и друштвених интереса. Тако је Новак уз свој научно-истраживачки рад стижао да узме учешћа у друштвеним, спортским и хуманитарним активностима. Још као студент бавио се џудом и носилац је црног појаса шести дан. Обављао је највише функције у Џудо савезу Србије и Југославије. Основао је џудо клуб „Машинац“ и био његов председник. Један је од оснивача Тениског клуба Краљево. Покренуо је иницијативу и био један од оснивача Ротари клуба Краљево и председник клуба у коме је и данас веома активан. Активан је члан Друштва инжењера и техничара, као и Народне технике у Краљеву. У Краљеву је формирао Одбор Хуманитарне организације „Стара Рашка“ из Београда на чијем је челу и преко ове хуманитарне организације одржава везе и активности са својим земљацима из завичаја.

За свој рад стигла су му и заслужена признања од стране Факултета, Универзитета, Друштва инжењера и техничара, студената, а ове године и диплома заслужног грађанина града Краљева.

Проф. др Новак Неђић је поред научно-истраживачког рада, рада у друштвеним организацијама, посветио пуно пажње и енергије у формирању своје честите породице. Ожењен је супругом Горданом са којом има три сина: Николу, Душана и Милоша, које су одгајали у духу праве српске православне породице. Код деце су развили правилан однос према раду, одговорности, тачности, уредности, поштовању времена, правилан однос према новцу, правилно понашање према супротном полу, правилан однос према животињама, према здрављу и др. Сва тројица су са успехом завршила факултете на Београдском универзитету и ушли у свет рада и стварања нових вредности.

Новак и његова породица омиљени су у својој средини у граду Краљеву, као и у свом завичају, у Врелима у Сјеници. Новак је својим особинама то и заслужио, да буде цењен и поштован у свакој средини као скроман, поштен и енергичан домаћин. То је човек јаке воље, смео и одважан, што науми, то и учини. Код њега нема подругљивости и непоштовања људи и туђег рада. Код Новака

је развијена осетљивост на своју част и образ, пун је части и поноса, држи до дате речи, без много учешћа у туђим радостима, али са врло израженим осећањима у туђим жалостима. Воли више звања и одликовања него материјална богатства. Спреман је увек да се жртвује за фамилију и своје пријатеље, увек је спреман да пружи, не очекујући да ће нешто за то добити.

Новак је човек који негује основне животне вредности, знање, здравље, љубав, слободу, породицу и ближње, уживање у природи и природним лепотама, милосрђе. За своје пријатеље увек има времена и разумевања. Поштовао је своје родитеље и ближње, кумове и пријатеље, а Бог му је дао здрав и честит пород.

Миљко Биочанин из Краљева